

Holické Noviny

číslo 4

ročník XIV.

říjen 2014

SVĚTLA A STÍNY

Milí spoluobčané,

kachní sezona byla dlouhá. Věci veřejné ale šlapaly dál. Někdy dopředu, někdy zpět, jindy vedle a občas do něčeho (mám na mysli do úsměvu nás všech). Jenže stále bez služebního zákona, tak jak mohou vlastně sloužit?

V létě padaly meteority, ale bohužel i letadla. **Válčí se** nám za humny, dokonce na našem bývalém území. Není to jen tak. Když bylo humanitární bombardování v bývalé Jugoslávii, tak Alpy jsou dost vysoká překážka (a nevede přes ně ani ropovod, ani plynovod). Karpatské hřebeny jsou podstatně nižší. Jak bývá zvykem, netrpí moc ti, co bojují o moc, ale obyčejní lidé, kteří chtějí jen trochu normálně žít. S odstupem doby nechápu, že jsme se při dělení státečku nepobili. Možná je to tím, že jsme od přírody líní. Nebo proto, jak to rychle a elegantně bez souhlasu „všech“ proběhlo. A co je defenestrace, už Češi neznají.

K těm světům a stínům. Představte si, že i lampy se mohou soudit o to, které budou na rynku. Paradoxní je, že v tomto případě jde o místo ve stínu, nikoliv na slunci. Tož hlavně aby svítily. Připadá mi to jako špatný vtip. Možná o tom bude referendum. Dobrý vtip o svícení znám o VB. Jedou dva příslušníci do akce a starší dá majáček. Říká mladému: *Podívej se, jestli svítí.* Mladý vystrčí hlavu z okna, podívá se a hlásí: *Svítí, nesvítí, svítí, nesvítí...*

O podzimních volbách jen takto. Vracím se k Juliovi Fučíkovi. Názory na něj i na Reportáž psanou na oprátce se různí. Bez diskuze nakonec oprátka byla. Myslím, že kdyby byl takový bonzák, co se z něj dělá, Němci by ho nechali žít. Vzkázal nám do časů: „**Lidé, bděte! Ne lidé, spěte!** Tak nespěte při volbách. A podle Lichtenberka **nesudte lidi podle jejich názoru, ale podle toho, co z nich názory udělaly.** Najděte si ty, kteří mají politický erb s větou: **Ne slova, ale činy dělají muže.**

Po volbách se věnujte podzimu. Nechte se unést melancholií a barvami. Vymyslel jsem, že podzim píše listy a posílá je s větrem adresátům. Posbírejte si jich pár na návsi, třeba bude některý o lásce pro vás. O lásce budou určitě ty červené. Naopak podzimu jsem napsal já: *Tisíce let podzim maluje znovu a znovu listí. Vždy nad tím užasnu v těch vteřinách, co jsou mi dány.* Přejí vám pěkné podzimní dny, ovšem s jarem v duši a hlavně v srdci. A nejen máj je lásky čas.

Něco o hodnocení štěstí. Na podnět Bhútánského království vznikl při OSN projekt Great National Happiness (velké národní štěstí), jak se dá měřit štěstí lidí v různých zemích. Je protikladem štěstí získaného ekonomickým růstem. Bylo ustaveno Centre for Bhutan Studies, které určilo devět základních indikátorů štěstí lidí: **psychická pohoda; zdravá; vzdělanost; rovnováha pracovního a volného času; síla komunitních vztahů; kulturní různost a vitalita; ekologické zdraví a rozmanitost systému; životní úroveň; dobrá vláda a administrativa.** Jak se na to dívám, tak začínám fandit panu Adolfu Bornovi jako monarchistovi a mám dojem, že nejlepší státní systém je království s osvěceným panovníkem. Není náhodou, že se stal hlavním bodem studie život v Bhútánu.

Na závěr poťouchlé memento Alberta Einsteina, co nás může někdy potkat. „**Obávám se dne, kdy vývoj technologie předčí vzájemné lidské vztahy. To potom svět bude mít GENERACI IDIOTŮ.**“

Váš Petr Šafránek

Babí léto

To jen malé čarodějničky
vysílají své pavoučky
a do jemných smyček
chytají vzpomínky poutníků.
Sbírají cizí životy
a sprádají z nich
své vzdušné zámky.

Telegramy

Když opadáva listí
vítr je žene jen tak do dále
po zablácených cestách
listy nemají adresáta
každý jen nevšimavě chvátá
a vůbec nikdo neví
že vítr nese telegramy
pro všechny dávné lásky.

JAK TEN ČAS LETÍ

Nevím, přátelé, jak se to jeví vám, ale mně se v poslední době zdá, že mi život utíká stále rychleji. Jistě mnozí z vás zaregistrovali, že jsem počátkem roku chodil s hůlkou a s bolestivou grimasou ve tváři. Měl jsem problémy s kyčlí a čekala mne operace. V duchu jsem si stále říkal, že budu nejméně tři měsíce mimo provoz, jak to jen vydržím, o co všechno přijdu. A dnes, když píší tyto řádky, jsem opět v kondici, kyčel nebolí a od operace je to již čtyři měsíce, které utekly, ani nevím jak.

A za tu dobu se toho také dost stalo nejen v mém životě, ale i v naší městské části. Konečně byl dokončen chodník v ulici Partyzánská. Prozatím jen jedna strana, i když občané, kteří bydlí na straně druhé, žádají o její předláždění. Ale z peněz, které na takové akce máme, základy dělat nelze. Opravy kousku chodníku se také dočkali občané bydlící na ulici Přerovská v úseku u zastávky MHD. Chodník zde byl v naprosto dezolátním stavu, takže jeho oprava byla již nutná. Největší radost však budou mít občané z konce ulice Jaselská, kterým konečně při velkých deštích nepoteče voda do dvorů a nebudou se muset dostávat přes velké louže po položených dlaždicích. Byla to první část oprav v této části Holice. Jako druhá bude následovat ulice Hanácká v příštím roce a nakonec zbytek ulice Jaselská až k mostu přes náhon.

Když jsem se zmiňoval o tom letícím čase, měl jsem na mysli i to, že vlastně již páté volební období dělám předsedu KMČ č.4 Holice. Když jsem začínal, dal jsem si předsevzetí, že než skončím, bude mít Holice všechny ulice pěkné, asfaltové, včetně chodníků a osvětlení. Až na malé výjimky se to naši komisi do dnešního dne podařilo. Byl to mnohdy nelehký boj s radnicí a úředníky, ale kus práce je za námi vidět. Nemusíme se

stydět za krásnou náves Svobody, kterou nám jiné komise závidí, za ulice Na Dílkách, Slunečná, Ječmínkova, Na Zábraní a U Potoka. Podařila se nám i oprava hřbitovních zdí a téměř zničené kapličky. Ulice U Cukrovaru se dočkala napojení na ulici Pode Mlýnem a byla zde vybudována parkoviště. V areálu školy je vybudované hřiště pro školu a veřejnost, včetně těch nejmenších. Pro malé fotbalisty bylo upravené hřiště za mateřskou školou a i zde je řada hracích prvků pro ty nejmenší. Nesmím zapomenout na velký úspěch členky naší komise Ivany Kalodové, která se svou neústupností a zaujetím přičinila o vybudování Holického lesa, který sice nebude pro nás starší, ale pro generaci, co přijde po nás. Začali jsme vydávat Holické noviny, které právě držíte ve svých rukách, a doufáme, že budou vycházet i v dalších letech. Podle vás, čtenářů, jsou oblíbené a čtete je rádi.

Komise úzce spolupracuje se Sborem dobrovolných hasičů a podílí se na jejich akcích. Rovněž dobrá je spolupráce s Městskou policií a s Policií České republiky. Jejich členové dochází na schůze komise a velice aktivně nám pomáhají při řešení problémů.

Před blížícími se komunálními volbami jsem vás chtěl stručně seznámit s tím, co má holická KMČ za sebou, co pro vás občany udělala. Nějaké resty ještě zůstaly a nevím, jestli ještě budu mít možnost svá předsevzetí dotáhnout do konce. Ale ať bude složení příští KMČ č. 4 jakékoliv, věřím, že bude pokračovat zdárně v naší práci.

Silvestr Tomášek
předseda KMČ č.4 Holice

ŽEHNÁNÍ KŘÍŽE A PĚŠÍ POUŤ DO KATEDRÁLY

V neděli na svátek sv. Václava za krásného, slunečného, podzimního dne se setkala u kříže v Holickém lese skupinka asi šedesáti poutníků. Je to kříž z roku 1877, který stával v Holici na křižovatce ulice Přerovská a U Hřiště. Nový majitel pozemku nechal kříž odvézt a pět let byl uložen v kamenosochařské dílně. Zázraky se dějí i v dnešní době a žijí mezi námi lidé, kteří zaplatili za restaurování kříže celou částku a kříž byl instalován v Holickém lese 27.6.2014. Mezi poutníky jsme přivítali olomouckého děkana P. Mgr. Františka Hanáčka, prezidenta Arcidiecézní charity P. Bohumíra Vitáska, náměstka primátora RNDr. Ladislava Šnevajse a předsedu KMČ Silvestra Tomáška. Po krátkém úvodním slovu se za doprovodu elektrických varhan nad Holickým lesem rozezněly první sloky písně „Svatý

kříži, tebe ctíme.“ Potom P. František Hanáček přistoupil k samotnému obřadu žehnání kříže. Zakončení této slavnosti bylo za zpěvu písně: „Učiň mě, Pane, nástrojem“ a „Chválu vzdejme.“ Následovala pěší pouť do katedrály sv. Václava, kde jsme se připojili k adoraci a zpívané nešpory zakončily tento požehnaný den.

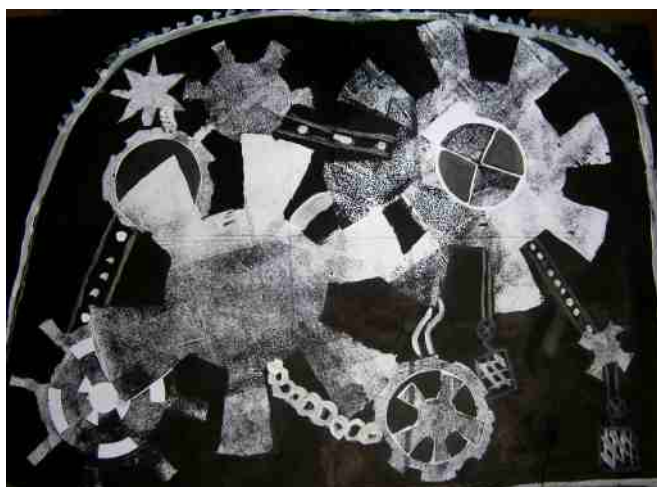
Ivana Kalodová

Fotky z akce si můžete prohlédnout na www.holickyles.cz.

Výtvarná soutěž „Evropa ve škole“

V letošním školním roce se žáci 2. stupně naší školy jako každý rok zúčastnili již 23. ročníku výtvarné části soutěže „Evropa ve škole“.

Témata soutěže vycházela z vyhlášení roku 2014 jako Evropského roku vědy. Ze školního kola postoupila do kola krajského kolektivní práce žáků 6. A. Děti

zpracovaly technikou tisku z koláže motivy strojků. V krajském kole byly ohodnoceny výtvarné práce dívků části třídy 2. cenou pro kolektiv. Tyto tři práce postoupily do národního kola, kde ve velké konkurenci ZŠ i ZUŠ z celé republiky získaly ocenění.

Odměnou pro oceněné autorky byla možnost přímého převzetí ocenění na vernisáži ústředního kola soutěže v Pardubicích spojená s prohlídkou města. Večer proběhlo setkání s herci Východočeského divadla a druhý den projížďka lodí Arnošt po řece Labi. Za celý kolektiv převzala cenu Aneta Polášková a Adéla Frühaufová. Dalšími úspěšnými autorkami jsou Alena Bayerová, Lucie Čecháková, Anna Chromcová, Kristýna Hegerová, Martina Krmelová, Lucie Lexová a Lucie Stloukalová.

Děvčatům blahopřejeme a přejeme jim, aby jim tvůrčí nadšení vydrželo co nejdéle.

Mgr. Lenka Černá

Vzpomínání 26

Letos je to sto let od vypuknutí I. světové války. Příímí účastníci již nejsou mezi námi. Z naší obce Holice padlo v této válce 74 občanů. Téměř každá rodina v Holici byla postižena.

Událostmi, které předcházely konfliktu tak jako vždycky v historii, bylo neřešení nahromaděných problémů ve společnosti. To platí, co lidstvo existuje. Nechci se rozepisovat o všech těch příčinách, protože v dnešní době internetu, televize a tisku je k dispozici vše.

Začala strašná válka vinou Habsburků, kteří nebyli ochotni řešit požadavky ujařmených národů. 28. června 1914 v bosenském Sarajevu byl spáchán atentát na arcivévodu Františka d'Este a jeho choť, českou hraběnkou Žofii rozenou Chotkovou. Císař František Josef I. ji neuznával pro „neurozenost“. Provokativní manévry v blízkosti srbských hranic byly pak zápalnou šňůrou k těm neblahým událostem, které následovaly. Atentát Gavrila Principa, z jehož pistole vyšlehl smrtící výstřel, byl pak záminkou k zahájení válečných hrůz. Války chtivil Němci s císařem Vilémem II., náčelníkem generálního štábu Conradem von Hetzendorf, i ostatní rakouská a německá šlechta, bohužel i některá česká šlechta, jako Karel Schwarzenberg, nejvyšší maršálek Ferdinand Lobkovic a další váleční dobrodruzi se konečně dočkali. Za těch 1573 úděsných válečných dnů, se války zúčastnilo 39 států, které poslaly 70 milionů vojáků do bojišť, asi 10-15 milionů se nevrátilo, padlo za své „císaře a pány a jejich rodiny“. Už jen to „asi“ umocňuje tu hrůzu ztrát v I. světové válce. Válka skončila rozpadem Rakouska-Uherska 11. listopadu 1918, kdy vznikaly nástupnické státy, tedy i Československá republika. Vznikla 28. října 1918. O dvacet let později mnohonásobně překročila staré hrůzy a strádání II. světová válka. A zase ze stejných důvodů. Na tu dobu už je přímých účastníků více, ale stále nás s časem ubývá.

Ve vzpomínání na I. světovou válku nemohu zapomenout na mého tatínka, který tu hrůzu prožil na vlastní kůži. Jeho rod pochází z jižních Čech z Paříže. Je to osada tři kilometry od rakouských hranic. Farní obec je Rapšach, ke které patří ještě London, New York, Benátky a Malý New York. Moje babička, rozená Zahradníková z Klikova se provdala k „němcům“, jak se tam říkávalo. Babička měla jedenáct dětí a všechny zdárně vychovala k lásce k české zemi. I děda se po smrti svých rodičů naučil česky a tak se v rodině zásadně mluvilo česky a cítilo se i tak.

Když vypukla I. světová válka, můj tatínek, nejstarší ze synů, musel v 18 letech do války. Protože byl urostlý, uměl německy i česky, byl přidělen do štábu generála Hetzendorfa jako příkazník pro styk s útvary, kde byli Češi. Generál byl syfilitik, jako i mnozí rakouští důstojníci z řad šlechty. Generál měl svůj „dvůr“, kde byla spousta šlechtických floutků a frejli. Byl zlomyslným pánem. Jeho dvorní lékař upozornil mého tatínka na opatrnost ve styku s generálem. A jednou se stalo, že tatínek neuposlechl, a to mělo následek. Pan generál se dovtípl, proč tatínek neuposlechl. Jediná jeho záchrana bylo přihlásit se dobrovolně na frontu k úderným oddílům. A tak si otec užil italské fronty. Úderné oddíly byly vybaveny podšitými koleny a lokty, měly jen zásobníky na granáty, pistoli a nůžky na stříhání drátěných překážek. Tatínek nerad o jeho vojenské dráze mluvil, jen vždycky říkával, že čárka je největší svinstvo. Mám na tatínka jen jedinou fotku z té hrozné války, tu jsem získal od své tety Růženy (dožila se 103 let).

Tatínek byl dvakrát raněný. Jednou měl průstřel plic a po vyléčení musel znovu na frontu. Při jednom z útoků Italové nachystali na Rakušáky past a v horách na ně spustili lavinu kamení s granáty. Po tom masakru na místo zkázy a smrti došli „Bosňáci“, příslušníci rakousko-uherské armády z Bosny, zařazení jen jako zásobovači. S mulami vozili na frontu jídlo a odváželi raněné. Tak se stalo, že při odklizení mrtvol našli mého tatínka zasypaného napůl mrtvého. Příběh pokračoval, Bosňák zachránce a tatínek se později setkali. Tatínek po válce našel práci až na Hané v Holici, kde se rozšiřoval stávající cukrovar. No a tady zapustil své kořeny. Moje maminka Alžběta Svačinová pocházela z malorolnické rodiny. Měla pět sourozenců, kteří se také dožili dospělosti, což nebývalo tenkrát zrovna pravidlem.

Jak šel čas v době krize, chodívali k nám podomní obchodníci. Říkali jsme jim „bratři“. Byli to Bosňáci, které bída vyhnala z rodné země a u nás prodávali galanterní zboží. A tak se jednou stalo, že se potkali můj tatínek a „Bosňák“, co mu zachránil život. Bylo to pak přátelství, jaké bývá mezi chlapy, co spolu něco zažili. Náš milý bratka, když měl cestu, tak se u nás zastavil. Odpočinul si den dva, máma mu vyprala prádlo a pak dál šel na tu svoji nekonečnou pouť. Měl doma pět dětí a ten jeho obchůdek byl jediným příjmem pro rodinu. Tatínek byl jen dělník, ale ve srovnání byl na tom podstatně lépe. Rozdíl v úrovni naší první republiky a tehdejší Jugoslávie byl značný. Nakonec, naše republika patřila mezi deset nejvyspělejších států v Evropě. Kde že ty doby jsou, kdy morálka, úcta k zákonům a láska k vlasti v porovnání s dnešní dobou, kdy zde platí jen právo silnějšího.

Letos budeme 28. října vzpomínat na dobu, kdy před 96 lety byla vyhlášena Československá republika. T. G. Masaryk, doktor Edvard Beneš, Rastislav Štefánik a velká skupina našich statečných vlastenců se zasloužili o osvobození našeho národa od nadvlády Rakouska-Uherska. Opора jejich činnosti byla ve spontánní podpoře národa a zvláště pak Sokola. Rovněž bez našich legií v Rusku, Itálii a Francii by sotva vznikl náš stát. Jejich významný podíl byl jedním z hlavních argumentů pro uznání naší Československé republiky.

My starší jen zíráme, jak se změnil vztah našich občanů k našemu státu. Jsem přesvědčen, že je to vlivem sdělovacích prostředků, které vlastní převážně cizinci. Ty negativní vztahy občanů ke svému státu vytváří také zcela záměrně nepřehledná a zmatená legislativa. Tato situace náramně vyhovuje těm *všehoschopným*. Dnes mají zločinci v *bílých límečkách* pravé hody. Je zvláštní, že v drtivé většině jsou to lidé s právnickým vzděláním. Jak to všechno skončí?

Když se nebudou řešit problémy společnosti, nechci ani domyslet ty následky. Problémů je ve světě i u nás hodně a řeší se stále jen polovičatě nebo vůbec. Ptám se, je lidstvo nepoučitelné?

Ladislav Zahradník

Ohlédnutí za létem

Poděkování patří za spolupořádání letních příměstských táborů p. Milanovi Vaškovi a jeho kolegyním a kolegům z firmy UP Scholaris, dále p. Vendě Koukalové a p. Marii Veselé za generální úklid herny Heřmánku a vstupních prostor budovy pošty.

Od října pro vás máme připravený nový pravidelný program a spoustu akcí pro všechny generace. Těšit se můžete mimo jiné na příměstský tábor během podzimních prázdnin.

Bližší informace najdete na webu

www.rc-hermanek.cz a na našem facebooku.

za RC Heřmánek Petra Tenglerová

13.10.	Po.	10.30 - 11.30	Domácí násilí (Bílý kruh bezpečí) - beseda
		16.30 - 20.00	Kurz První pomoc - začátečníci
14.10.	Út.	16.30 - 20.00	Kurz První pomoc - pokročilí
15.10.	St.	08.30 - 11.00	Výchova krok za krokem – seminář I.
20.10.	Po.	10.30 - 11.00	Jak vybrat brýle pro děti – beseda s optičkou (IVA OPTIK)
21.10.	Út.	16.30 - 20.00	Kurz První pomoc - pokročilí
22.10.	St.	08.30 - 11.00	Výchova krok za krokem – seminář II.

Připravujeme na podzimní prázdniny: 27.10 - 29.10. Příměstský tábor

NAŠI JUBILANTI

HOFMEISTEROVÁ Ludmila
ŠULCOVÁ Alena
OTÁHALOVÁ Eva
LEXOVÁ Marie
LAKOMÁ Marie
NAVARA Zdeněk
STOLIČKA Milan
TRÁVNÍČKOVÁ Jarmila
BRADÁČOVÁ Marie
KUŘITKA Milan
BLAHUTOVÁ Maria
Ing. KRÁTKÝ František
BAHOUNKOVÁ Gabriela
PANÁKOVÁ Alena
EICHLEROVÁ Vlasta
BROM Miroslav
DOLEJŠOVÁ Anna
MACEÁŠIKOVÁ Svatava

Do dalších let přejeme
všem jubilantům
pevné zdraví, spokojenost
a pohodu v rodinném kruhu.

Vzácné životní jubileum oslaví

Ing. FRANK Alois

Tomuto vzácnému jubilantovi
přejeme pevné zdraví,
spokojenost, mnoho
lásky a úcty nejen nejbližších,
ale i nás všech.

Srdečně blahopřeje KMČ č. 4 Holice

ZPRÁVY Z KMČ Č. 4

Zprávy z holické komise najdete na internetové adrese www.olomouc.eu.
dále kliknout Aktuality – úvod
kliknout Samospráva
kliknout Komise městských částí
kliknout Holice č. 4
zde najdete zápisy ze schůzí KMČ, Paměti Holice a nově Holické noviny.

NOSTALGICKÁ VZPOMÍNKA

Babička **Růženka Zapletalová** se narodila po 1. světové válce 1. března 1922, celý život prožila s maminkou a svojí sestrou v rodinném domě v Holici v Krokově ulici. Na stáří dům prodala a koupila si malý byt v ulici U Cukrovaru, kde žila pokorně, skromně, tiše plna víry. Jakmile se jí blížila devadesátka, nastaly zdravotní potíže.

Každý den pomalým a opatrným krokem kráčela v podvečer do holického kostela sv. Urbana

na mši, či se jen pomodlit, žádná nepřízeň počasí ji nemohla odradit, aby se mohla poklonit Pánu Bohu.

Nutno podotknout, že poslední dva roky byl jejím vzorným opatrovníkem můj táta Vítězslav Marek senior/69/, kterého prosila o pomoc při nakupování jen za nepříznivého počasí. Od nikoho jiného pomoc nežádala, snažila se být vždy samostatná.

V lednu 2014 byla ošetřena obvodní paní doktorkou a následně odeslána do nemocnice ve Šternberku, později do domova seniorů.

Zemřela tiše v květnu 2014 ve věku 92 let a tří měsíců. Rozloučení a mše svatá se konaly v Konici v kostele za přítomnosti rodinných příslušníků a mého otce pana V. Marka st.

Ostatky paní Růženy Zapletalové jsou uloženy v hrobě v Holici.

Čest její památce.

Kdo ji znal, vzpomeňte se mnou, děkuji.

Vítězslav Marek ml.

Rozhovor s Petrem Šafránkem

Dnes bych vám chtěl představit další osobnost, která je spojená nejenom s Holickými novinami, ale také s Holicí. Navíc jde o člověka, se kterým mne pojí společná profese a také záliba v literatuře.

by ředitel strojní průmyslovky byl také básníkem. Jak jsi se prosím Tě k této kombinaci propracoval?

Jsem vystudovaný technik a tím bylo dáno mé

pracovní zaměření. Na mé psaní, kromě mého specifického vnímání světa, měl vliv můj vztah k literatuře. Získával jsem ho už jako malý v rodině. Byl jsem členem Klubu čtenářů krásné literatury i Klubu přátel poezie. Začal jsem si vytvářet sbírku knížek mně blízkých básníků a jejich verše umožňovaly mé duši létat v oblacích. Kolem pětatřiceti jsem začal psát vlastní verše. V nich se snažím zachytit poezii všedních dnů. Po listopadu 1989 jsem se stal od února 1990 ředitelem průmyslovky, již jsem absolventem. A při starostech, které mi nastaly, jsem našel odreagování ve vytváření světa citů a pocitů, v němž na starosti a trable zapomínám. Tento můj svět jsem chtěl ukázat i svým

Další Tvou láskou je městská část, ve které odmala žiješ a vyrůstáš. Jak se tento vztah projevuje v Tvém

Životě a v Tvém vidění světa?

Já jsem se v Holici dokonce narodil, v bytě v prvním patře nad poštou. Táta byl tajemníkem obce a byt byl obecní. Moje maminka byla družinářkou školy, měla vystudovanou reálku. Obě sestry a švagr byli kantoři, druhý švagr technik a celou duší skaut. Sám jsem chtěl být učitelem češtiny a tělocvikem nebo zeměpisu. Doma jsme poslouchali koncerty z rádia, chodili jsme do divadla. Vypěstovali ve mně vztah k literatuře, hudbě a k přírodě. Třeba táta měl velmi rád Antonína Dvořáka. To vše ve mně zůstalo na celý život. Naučil jsem se všimnout si věcí, třeba maličkostí, které spousta lidí vůbec nevidí. Nevnímají, že vše kolem je živé a krásné. Vnímám obrazy přírody, vůně a zvuky. Také ostatní lidí. Do mnoha z nich se dokážu vcítit. A Holice? Čím jsem starší, tím víc si uvědomuji, jak se mi tu líbí, jak ji mám v krvi a jak ji mám rád. Mnozí znají mou Malou kroniku Holice, dokázal jsem to v ní vyjádřit.

V životě jsi potkal řadu osobností. Mohl bys nám o nich něco povědět? Jak Tě například ovlivnily lidsky a jako autora?

Moje setkávání s osobnostmi? Jmenuji především pana Jaromíra Tomečka, spisovatele přírody, a pana Ladislava Stehlíka, spisovatele, básníka a malíře. Moje setkání s nimi ve mně zanechalo navždy hluboký dojem. Moudří a citliví lidé vždy obohatí. Stejně mě ovlivnili pánové Ladislav Rusek a Zdeněk Přikryl, oba také výtvarníci. Byli ke mně shovívaví a dodali mi odvalu psát. Mnohému jsem se přiučil i od přítele Bohumíra Koláře. Málem bych zapomněl na mého pana učitele Františka Navaru. Co by tak řekl tomu, čím se dnes bavím.

V posledních letech se ale také věnuješ fotografii? Pověz nám něco o této své „posedlosti“.

Posedlostí bych to nenazval. Fotil jsem už v páté třídě fotoaparátem Ljubitel. Přes různé fotoaparáty na kinofilm jsem dospěl k digitálnímu. Trvale mě fascinuje příroda, památky a architektura. Vidím drobné detaily, které mě pohladí. Krajiny nejen fotím, ale také si je pamatuji. Snažím se zachytit mizující věci, třeba staré domy předků. Focení mám rozdělené na města a parky, hrady, zámky a kostely, krajiny a květiny. V podstatě ale fotím úplně obyčejné náměty, jen v nich vidím výřezy, žijí pro mne svým životem. Potom mě baví vytvářet prezentace fotek s mými texty. Mnohým lidem jsem dokázal, že Holice je pěkné místo k bydlení. Jen to neviděli a nevěděli. Samozřejmě dokumentuji s láskou růst vnučat.

Poslední částí rozhovoru bývá jakýsi vzkaz pro čtenáře Holických novin. Dnes ale uděláme výjimku. Kdysi totiž jeden pětadvacetiletý mladý muž napsal: Nevím zatím, kdo jsem a jaký bych mohl být. Co bys mu nyní vzkázal?

Řekl bych mu, že se nemusel obávat, kým bude. Dokáže hodně dobrých věcí, zejména v jeho vztahu k lidem. Budou mu věřit a cítit se s ním dobře. Hodně studentů, které bude učit, pozná, že je učí potřebné věci do života, že si jich váží a má je rád. Pokud se týká lásky, dostane jí dostatek od rodiny a dobrých přátel. Dostane největší poklad, milující ženu, dvě šikovné děti a obrovskou radost z vnučat. A že je snílek, kterému se splní sny.

Petře, děkuji Ti za rozhovor.

Ptal se Milan Polák

Výročí letem říjnem a listopadem

říjen

- 70 př. n. l. – Publius Vergilius Maro († 19 př. n. l.), římský básník
- 1306 – Rudolf Habsburský byl zvolen po smrti posledního Přemyslovce českým králem
- 1431 – Porážka křižáků v bitvě u Domažlic
- 1520 – Magalhães objevil Magalhãesův průliv.
- 1582 – Ve většině katolických zemí začal platit gregoriánský kalendář
- 1740 – Marie Terezie nastupuje na rakouský trůn
- 1805 – bitva u mysu Trafalgar
- 1846 – Americký lékař William Morton provedl veřejnou operaci, poprvé s anestézií.
- 1888 – Thomas Alva Edison si nechává patentovat vynález optické fotografie
- 1933 – Albert Einstein utekl z nacistického Německa do Spojených států
- 1962 – Karibská krize: objevení sovětských jaderných zbraní na Kubě
- 1969 – Národní shromáždění schválilo smlouvu o pobytu sovětských vojsk
- 1997 – K Saturnu odstartovala americko-evropská kosmická sonda Cassini-Huygens
- 2005 – Začal soud se Saddámem Husajnem

listopad

- 1414 – Jan Hus dorazil do Kostnice
- 1519 – Hernán Cortés vstoupil do aztéckého města Tenochtitlán
- 1533 – Francisco Pizarro vstoupil do peruánského Cuzca.
- 1611 – Petrem Vokem vymřel rod pánů z Rožmberka
- 1620 – České stavovské vojsko bylo poraženo v bitvě na Bílé hoře v Praze.
- 1781 – Patent císaře Josefa II. zrušil nevolnictví v Českých zemích
- 1892 – Byl založen první sportovní klub u nás Slavia Praha
- 1918 – skončila první světová válka.
- 1922 – V Egyptě objevena v Údolí králů hrobka krále Tutanchamona (Howard Carter)
- 1944 – Bylo poprvé vyrobeno plutonium
- 1957 – V NDR začala výroba vozů značky Trabant
- 1989 – Pád Berlínské zdi
- 2000 – Mezinárodní vesmírná stanice přijala první stálou posádku

HFK podzimní část Moravskoslezské fotbalové ligy

Podzimní zápasy

11.10.2014	15:00	Orlová - HFK Olomouc
18.10.2014	14:30	HFK Olomouc - Zábřeh
26.10.2014	10:30	Zlín B - HFK Olomouc
01.11.2014	14:00	HFK Olomouc - Líšeň
12.10.2014	10:15	Uničov - Břeclav
12.10.2014	10:30	Opava B - Slovácko B
09.11.2014	10:15	Uničov - HFK Olomouc
15.11.2014	13:30	HFK Olomouc - Kroměříž

Tabulka k 28. 9. 2014

1.		SK Sulko Zábřeh	9	6	2	1	19:6	20	5
2.		1. SK Prostějov	9	6	2	1	22:12	20	5
3.		MFK Vyškov	9	5	2	2	21:13	17	5
4.		SK HS Kroměříž	8	5	1	2	13:6	16	7
5.		SK Sigma Olomouc B	9	4	4	1	15:9	16	4
6.		1. FC Slovácko B	9	5	1	3	20:16	16	1
7.		FC Hlučín	9	4	2	3	16:14	14	2
8.		FC Fastav Zlín B	8	4	2	2	10:9	14	-1
9.		SK Uničov A	9	3	3	3	11:14	12	-3
10.		HFK Třebíč	9	3	2	4	12:14	11	-1
11.		1. HFK Olomouc	9	3	2	4	8:15	11	-1
12.		SK Spartak Hulín	9	3	1	5	16:16	10	-5
13.		MSK Břeclav	9	2	2	5	13:17	8	-4
14.		SK Líšeň	9	2	1	6	10:18	7	-8
15.		FK Slavia Orlová-Lutyně	9	1	3	5	5:12	6	-9
16.		SFC Opava B	9	0	0	9	2:22	0	-12

BÍLÝ JEŘÁB

Již několikrát byli čtenáři Holických novin seznámeni s činností klubu Bílý jeřáb, který cvičí tai chi v holické základní škole. Tentokrát byli žáci tohoto čínského cvičení pro zdraví pozváni na „Léčebenské slavnosti“ do Šternberka. Organizátoři nás oslovili, zda bychom mohli pro pacienty a personál uspořádat v rámci work-

shopu výuku krátkého čchi-kungu a cvičení, tohoto se zúčastnilo velké množství pacientů a i nechodící se aktivně zapojovali. Bylo vidět, že netradiční cvičení je zaujalo. V sobotu odpoledne v rámci programu slavností cvičenky předvedly sestavy s mečem a vějířem a opět měly velký potlesk. Sobotní vystoupení

zhlédla i veřejnost tak, že náš klub svým vystoupením dokázal (tak jak několikrát dříve), že tai chi je nejen baví, ale nebojí se vystoupení na veřejnosti a zároveň jsme aktivně reprezentovali Holici mimo Olomouc. Stejně jako v Číně, kde toto cvičení můžete vidět po celý den nejen v parcích, ale i ráno a večer na zatravněných plochách, kde cvičí hloučky či jednotlivci. Cvičení je pro každý věk, třeba i s drobným zdravotním omezením.

Zájemci nás mohou vidět a přidat se k nám každou středu od 18 hodin v tělocvičně ZŠ v Holici.
Světluše Kostrunková